

Juris Kulakovs —

komponists, grupas “Pērkons” dibinātājs

Bez viņa nebūtu “Pērkona”

Aleksandrs Grīva — vīrs ar staltu stāju, stingru mugurkaulu un labu muzikālo gaumi, sava amata Meistars gan kā skaņu režisors un mūzikas producentis, gan arī kā ierakstu studijas “Melodija” vadītājs.

Mani ar A. Grīvu saista viens amizants piedzīvojums, pārdzīvojums... Varētu pat teikt — traģikomisks, jo šajā notikumā, tāpat kā dzīvē, ir gan traģēdija, gan komēdija... Tā kā es sevi uzskatu par optimistu fatālistu, tad apskatīšu to no man pozitīvās puses.

Tātad — visu no sākuma.

Ar “mediņskolas” (Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskola) kopmītņu biedriem, viens no Skrīveriem, divi no Saldus, es — no Līvāniem, savulaik izveidoju instrumentālu rokmūzikas grupu “ARKA” (mūsu uzvārdu pirmie burti). Veismīgs nosaukums, kas asociējas ar arhitektūru un vēl šo to... Dažās Latvijas skatēs jau bijām plūkuši laurus un sākām kļūt slaveni. Pēc “mediņiem” trīs no mums iestājās konservatorijā (Mūzikas akadēmijā), Armands Alksnis nestājās, viņš aizgāja nodienēt krievu armijā un atgriezties pievienojās grupai “Credo”. Tā mēs palikām trio — līdzīgi kā “ELP” (“Emerson, Lake and Palmer”), — arī mūzikas stilā bija līdzības. Kādā 1. septembra ballītē konservatorijas gaitenī mani “noķēra” Jānis Lūsēns, ievilkā vienā klasē, nodemonstrēja, ko viņš var, un izteica vēlēšanos pievienoties mums. Es viņu pieņēmu.

Kādā komjauniešu rīkotā festivālā Rīgas Sporta pili ieguvām galveno balvu (žūrijā bija arī Aleksandrs Grīva, Raimonds Pauls u. c.), un mūs uzaicināja ieskaņot skaņuplati. Sākotnēji bija paredzēts, ka plates vienā pusē būs mani skaņdarbi, otrā — Jāņa Lūsēna.

Kaut kad pa burzmu Aleksandrs Grīva tika iepazīstināts ar franču grupas “Space” ierakstiem, un viņam atnāca atklāsme, ka platei jābūt šajā *electro /pop/ disco* stilā. Jāteic, ka uz to brīdi Padomju Savienībā nekā līdzvērtīga nebija. Tā kā es “spirinājos” pretī un pastāvēju uz sev tuvo progresīvā roka (*artrock*) stilu, mani no šī projekta vienkārši izmeta ārā. Lūsēns paklausīgi pabeidza — A. Grīvas ieteiktajā stilistikā sakomponēja vēl šo to, un tā radās grupa “Zodiac” ar 20 miljonu plašu tirāžu visā Padomju Savienībā.

Ja es būtu pesimists/traģiķis, tad teiktu — ak!! Ja toreiz būtu paklausījis producenta Aleksandra Grīvas norādījumiem, es būtu nopelnījis ļoti daudz naudas — autortiesībās katru mēnesi bija vairāki simti. Gan mana, gan Jāņa Lūsēna mammas ir skolotājas, viņu mēnešalga tajos laikos bija nedaudz virs simts rubļiem. Bet es saku kā optimists: netieši Aleksandrs Grīva ir līdzatbildīgs pie tā, ka radās Latvijas roka klasiķi, leģendas grupa “Pērkons” — uz šo brīdi vistitulētākā Latvijas muzikālā apvienība, citu apbalvojumu starpā — četri Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieki! Es nezinu, kā būtu, ja būtu palicis kopā ar viņiem. Pirmkārt, viņi koncertēja ļoti maz, es aizgāju ar savu sintezatoru, pirmā plate arī tika ieskaņota ar no Mārtiņa Brauna aizlienētu “ARP Omni” amerikāņu sintezatoru. Protams, paralēli man bija arī “Menuets”. Un, lai gan “Menueta” repertuārā bija grupas dalībnieku kompozīcijas, pamatā tā tomēr bija Imanta Kalniņa mūzikas grupa.

Tātad mans rezumējums — grupas “Pērkons” piedzimšana ir karmiski likumsakarīga un to ir veicinājis neviens cits kā — Aleksandrs Grīva!

P. S. Ir vēl tāds fakts — kādā mājas ballītē Zane (Aleksandra meita, ar kuru man bija ļoti labas attiecības) Cēsu ielas dzīvoklī pieveda mani pie tēva grāmatplaukta un izvilka dziļi aiz citām grāmatām aizlikto Jura Kronberga dzejoļu krājumu “Biszāles”. To nakti pavadīju, sajūsminoties par Kronberga dzeju. Krietni vēlāk iepazīnos ar viņu personīgi un kļūvām labi draugi. Esmu komponējis divus Jura Kronberga dzejoļus — “Kamēr es

tevi mīlēju” un “Latviskā virtuve”. Juris vēl brīnījās — kā kaut ko tādu var sakomponēt??? Abos gadījumos ir atslēgas vārdi, kas daudzkārt atkārtojās — “kamēr es Tevi mīlēju” un “ienāca virtuvē”... (J. K.)

P. S. (2) Nedēļu pēc šo atmiņu atsūtišanas Juris Kulakovs pat devās tālajā ceļā pie Aleksandra Grīvas, lai atkal tiktos ar viņu personīgi. (L. G.)